

Necrològica

Emili Maria Boix i Selva morí a Barcelona el propassat mes d'abril de 1999, després d'una llarga malaltia. Nascut a Barcelona l'any 1917, es llicencià i cursà el doctorat en Dret a la Universitat de Barcelona. Es va interessar pel dret marítim i participà en el Comitè Científic de Dret Marítim de Barcelona com a secretari, l'any 1954. Col·laborà amb la càtedra Consolat de Mar de la Universitat de Barcelona i amb la institució Stella Maris, dependent del bisbat de la mateixa ciutat. En aquesta última institució, els aspectes més humans del dret humà copsaren la seva curiositat intel·lectual. De profunda convicció i formació catòliques, ben aviat el seu interès es decantà cap a la vessant social dels problemes dels homes de mar i, de retruc, dels homes i dones en general. Paral·lelament, des del seu lloc de treball al Patronat Municipal de l'Habitatge, des de 1954 fins pràcticament la seva jubilació, desenvolupà una important tasca en els serveis socials d'aquest organisme.

La influència del seu ambient familiar, en especial del seu pare, el dugué a interessar-se per la vida acadèmica. Fou professor a l'Escola d'Assistents Socials de l'Església i més tard al reconvertit Institut Catòlic d'Estudis Socials de Barcelona (ICESB). Fou professor titular del Departament de Sociologia, a la Facultat de Ciències Econòmiques de la Universitat de Barcelona durant dècades, i la càtedra del departament va ser ocupada cronològicament per Salustiano del Campo Urbano, Enrique Martín López i Amando de Miguel. Era l'època de la dictadura franquista i l'únic reducte possible de llibertat de pensament, especialment en els anys cinquanta, era el cristianisme i el catolicisme. Emili Boix va saber aprofitar aquesta possibilitat, col·laborant en la creació de l'ICESB, institució que acollia molts joves contraris ideològicament i professionalment al règim polític dominant. Al si de l'ICESB participà en la creació, l'any 1966, de l'Escola Superior de Ciències Socials, que comptà per a l'àrea de Sociologia amb la figura destacada de Jesús Marcos, ara ja desaparegut. Formà part del Centro de Estudios Económicos, Jurídicos y Sociales del Consejo Superior de Investigaciones Científicas, amb seu a Barcelona.

Les seves obres mostren la influència del pensament cristià catòlic i la seva preocupació humanística: *Tratado de sociología cristiana. Doctrina social católica*

(1953), *La persona humana, origen y fin de la vida social* (1955), *El respeto a la persona humana y las relaciones humanas en la empresa* (conferència pronunciada l'any 1957), l'article «Sociología. Tendencias actuales de la sociología» (1961), *Forma de vida y función social de las clases medias españolas* (ponència presentada el 1951), *La sociología religiosa en Francia. Investigaciones de la Escuela de Le Bras* (tesi doctoral presentada l'any 1964), *Defensa de la persona frente a su alienación por la estructura* (1964), *Consideraciones sobre l'objecte de la sociología* (1965, Barcelona, Ed. Dalmau), «Investigación sociológica del sector urbano de S. Genís dels Agudells» (1965, article conjunt amb R. Vidal Folch), *Estudios sobre la realidad social catalana* (1966), *Proceso de unificación del Derecho Marítimo* (1966).

Cal destacar la seva obra sobre l'objecte d'estudi de la sociologia, publicada en català, pionera en plena dictadura franquista d'una acció d'aquest tipus. Aquest aspecte caracteritza el tarannà d'Emili Boix: la resistència passiva, sense escarafalls, a tantes situacions quotidianes de repressió intel·lectual i política.

CARLOTA SOLÉ